LIETUVOS RESPUBLIKOS IR PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR PAJAMŲ MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublika ir Portugalijos Respublika,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir pajamų mokesčių slėpimo prevencijos,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis
MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis ar administracinis padalinys, arba vietos valdžia, nesvarbu, kokiu būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, imami nuo visų pajamų arba nuo pajamų dalies, įskaitant pelno, gaunamo iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo, mokesčius, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra šie:

a) Portugalijos atveju:

i) fizinių asmenų pajamų mokestis (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares – IRS);

ii) įmonių pajamų mokestis (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas – IRC);

iii) įmonių pajamų mokesčio papildomas vietinis mokestis (Derrama);

(toliau vadinama – „Portugalijos mokestis“);

b) Lietuvos atveju:

i) juridinių asmenų pelno mokestis;

ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;

(toliau vadinama – „Lietuvos mokestis“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiems mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius esminius jų atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis
BENDRIEJI APIBRĖŽIMAI

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) terminas „Portugalija“ – tai Portugalijos Respublikos teritorija Europos žemyne, Azorų bei Madeiros salos, taip pat atitinkama teritorinė jūra ir bet kuri kita zona, kurioje pagal Portugalijos įstatymus ir tarptautinę teisę Portugalijos Respublikos jurisdikcijai priklauso arba ji turi suverenias

teises į jūros dugno ir jo grunto bei virš jo esančio vandens ploto gamtos išteklių žvalgymą ir eksploatavimą;

b) terminas „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografine prasme – Lietuvos Respublikos teritorija arba bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritorine jūra besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali įgyvendinti savo teises į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius;

c) terminai „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Portugalija arba Lietuva, kaip reikalauja kontekstas;

d) terminas „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

e) terminas „kompanija“ – tai bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

f) terminai „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – tai atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) terminas „tarptautinis gabenimas“ – tai gabenimas laivu arba orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas arba orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) terminas „kompetentingas asmuo“:

i) Portugalijos atveju – finansų ministras, mokesčių generalinis direktorius (Director-Geral dos Impostos) ar jų įgaliotas atstovas;

ii) Lietuvos atveju – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

i) terminas „nacionalinis subjektas“:

i) bet kuris asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija, asociacija ar kitas subjektas, įgijęs tokį statusą pagal Susitariančioje Valstybėje galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiajai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuris joje neapibrėžtas terminas, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią jis tuo metu turi pagal tos Valstybės mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymus; bet kokia termino reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiam terminui suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis
REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje terminas „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – tai bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba bet kuriuo kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokestį; terminas taip pat apima tą Valstybę ir jos bet kurį politinį ar administracinį padalinį arba vietos valdžią. Tačiau šis terminas neapima jokio asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokestį tik už pajamas iš šaltinių, esančių toje Valstybėje.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys išsprendžia klausimą abipusiu susitarimu ir nustato Sutarties taikymo šiam asmeniui būdą.

5 straipsnis
NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje terminas „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla ar jos dalis.

2. Terminas „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą;

b) filialą;

c) įstaigą;

d) gamyklą;

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar instaliavimo objektas arba su juo susijusi priežiūros veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, jei tokia aikštelė, objektas arba veikla trunka ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad terminas „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;

b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;

c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kurio kito parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, sąlygojama tokio derinio, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdant per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ši komercinės-ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisionierių arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla.

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis
PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Terminas „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, įstatymus. Šios Sutarties nuostatos dėl nekilnojamojo turto taip pat taikomos ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miškų ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokiam opcionui arba panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti; laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas ar kitos korporacinės teisės kompanijoje suteikia tokių akcijų ar kitų korporacinių teisių savininkui teisę į kompanijos turimą nekilnojamąjį turtą, pajamos, gautos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kitu tokiu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis
KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną pagal tokį įprastą proporcingą paskirstymą; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šio straipsnio principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatoms.

8 straipsnis
LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus arba orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

3. Kai skirtingų šalių kompanijos susitaria kartu vykdyti gabenimo orlaiviais veiklą konsorciumo būdu, 1 dalies nuostatos taikomos tik tai konsorciumo pelno daliai, kuri atitinka kompanijos, Susitariančiosios Valstybės rezidentės, dalį tame konsorciume.

9 straipsnis
SUSIJUSIOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale, arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje imamo tokio pelno mokesčio sumą, kai ta kita Valstybė mano, kad toks koregavimas yra pagrįstas. Nustatant, kaip šią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis
DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros dividendų sumos.

Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje terminas „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4.1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokiu mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine arba nuolatine baze; taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu kompanijos nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visą arba jo dalį, sudaro pelnas ar pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis
PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos politinius ar administracinius padalinius arba vietos valdžią, centrinis bankas arba bet kokia finansinė institucija, nuosavybės teise visiškai priklausanti tai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos iš paskolų, kurioms garantiją suteikė ta Vyriausybė, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje terminas „palūkanos“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ir skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Terminas „palūkanos“ neapima tokių pajamų, kurios pagal 10 straipsnio nuostatas laikomos dividendais. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę,

dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis
HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje terminas „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno arba mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus ir filmus arba įrašus juostose radijui arba televizijai, autorių teisėmis, bet kokiu patentu, prekių ženklu, dizainu arba modeliu, planu, slapta formule arba procesu arba už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar moksline įranga, arba už informaciją apie pramoninę, komercinę arba mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir toks honoraras priskiriamas tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei ar informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis
TURTO VERTĖS PADIDĖJIMO PAJAMOS

1. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš šios Sutarties 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo

turto perleidimo, arba iš kompanijos, kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš šios įmonės tarptautiniam gabenimuinaudojamų laivų arba orlaivių perleidimo, arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, išskyrus 1, 2 ir 3 dalyse nurodyto turto, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis
SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Tačiau tokios pajamos gali būti taip pat apmokestinamos ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje:

a) jei jis turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savo veiklai vykdyti; tačiau tik tiek pajamų, kiek priskiriama tai nuolatinei bazei; arba

b) jeigu jis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas; tokiu atveju tik tiek pajamų, kiek gaunama iš jo veiklos jo buvimo toje kitoje Valstybėje metu.

2. Terminas „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis
SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSI VEIKLA

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19, 20 ir 21 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jei samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis
DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis
MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo ar televizijos meno darbuotojas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą atlieka.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo arba sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo vizitas į tą Valstybę visiškai arba daugiausia finansuojamas vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba jos politinių ar administracinių padalinių, arba vietos valdžios viešųjų fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas arba sportininkas.

18 straipsnis
PENSIJOS

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis
VALSTYBĖS TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis ar administracinis padalinys arba vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui arba valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba

ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis ar administracinis padalinys arba vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui arba valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančioje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiems atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio ar administracinio padalinio arba vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis
STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis
DĖSTYTOJAI IR TYRINĖTOJAI

1. Fizinis asmuo, kuris Susitariančiojoje Valstybėje lankosi dėstymo arba tiriamojo darbo atlikimo universitete, koledže ar kitoje toje Susitariančioje Valstybėje pripažintoje mokymo arba mokslo tyrimų įstaigoje tikslais ir kuris yra arba prieš pat atvykdamas buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamas nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį dėstymą arba tiriamąjį darbą, bet ne ilgiau kaip dvejus metus, skaičiuojant nuo jo pirmojo atvykimo į tą Valstybę tokiais tikslais dienos.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gautoms už tiriamąjį darbą, jei toks tiriamasis darbas vykdomas ne visuomeniniais interesais, o visų pirma konkretaus asmens ar asmenų naudai.

22 straipsnis
VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant 4–20 straipsnių nuostatų.

2. Šiame straipsnyje terminas „veikla kontinentiniame šelfe“ – tai Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba eksploatavimu.

3. Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 dalį, laikomas vykdančiu komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę.

4. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai veikla kontinentiniame šelfe bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų. Šios dalies tikslams:

a) laikoma, kad veikla kontinentiniame šelfe, kurią vykdo asmuo, susijęs su kitu asmeniu, yra vykdoma to kito asmens, jei šio asmens veikla yra iš esmės panaši į tą, kurią vykdo pirmiau minėtas asmuo, išskyrus tą veiklos dalį, kuri vykdoma tuo pačiu metu, kaip ir jo paties veikla;

b) laikoma, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jei juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar tretieji asmenys.

5. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik ta dalis, kuri gaunama už darbą, atliekamą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei samdomasis darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir toks darbas bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų.

6. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna, perleisdamas:

a) žvalgymo ar eksploatavimo teises; arba

b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla; arba

c) akcijas, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai arba netiesiogiai sudaro tokios teisės, toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus;

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje sąvoka „žvalgymo ir eksploatavimo teisės“ – tai teisės į aktyvus, sukurtus vykdant veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį, arba naudą iš jų.

23 straipsnis
KITOS PAJAMOS

1. Susitariančios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaptartos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalies nuostatų, vienos Susitariančios Valstybės pajamų rūšys, neaptartos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose ir susidarančios kitoje Susitariančioje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

24 straipsnis
DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

Dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

1. Portugalijoje:

a) Kai Portugalijos rezidentas gauna pajamų, kurios vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Portugalija leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam pajamų mokesčiui. Tačiau tokia atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto pajamų mokesčio dalį, kuri priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje.

b) Kai pagal bet kurią šios Sutarties nuostatą pajamos, kurias gauna Portugalijos rezidentas, yra atleidžiamos nuo mokesčių Portugalijoje, nepaisydama to, Portugalija, apskaičiuodama mokesčio sumą likusiai to rezidento pajamų daliai, gali atsižvelgti į neapmokestinamąsias pajamas.

2. Lietuvoje:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų, kurios vadovaujantis šia Sutartimi gali būti apmokestinamos Portugalijoje, Lietuva, jei jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Portugalijoje sumokėtam tokių pajamų mokesčiui.

Tačiau tokia atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio dalį, kuri priskiriama pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Portugalijoje.

b) Šios dalies a punkte, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Portugalijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų balsavimo teisę turinčių akcijų, Portugalijoje mokamas mokestis apima ne tik dividendų mokestį, bet ir kompanijos pelno, iš kurio buvo išmokėti tie dividendai, mokesčio atitinkamą dalį.

25 straipsnis
NEDISKRIMINAVIMAS

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinio subjekto bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms, ypač rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą ar galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ar sumažinimus, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso ar šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies ar 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis
ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo tų Valstybių vidaus įstatymuose numatytų teisės gynimo priemonių šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 25 straipsnio 1 dalis, – į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas nepaisant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytų laiko apribojimų.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, taip pat per bendrą iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą komisiją.

27 straipsnis
KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri yrabūtina įgyvendinant šios Sutarties nuostatas ar Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas, tiek, kiek jose numatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiuojant arba renkant, išieškant arba su jais susijusiame teisminiame persekiojime arba ginčų nagrinėjime. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose.

2. 1 dalies nuostatos jokiu būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

28 straipsnis
LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Šios Sutarties nuostatos neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę suteikti lengvatas pagal šią Sutartį bet kuriam asmeniui, kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, jeigu abiejų Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys mano, kad tokių lengvatų gavimas sąlygos Sutarties bendrųjų principų pažeidimą.

29 straipsnis
DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ BEI KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių susitarimų nuostatas.

30 straipsnis
ĮSIGALIOJIMAS

Susitariančiosios Valstybės praneša viena kitai apie įstatymu nustatytų procedūrų, reikalingų šiai Sutarčiai įsigalioti, užbaigimą. Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš šių pranešimų dieną ir pradedama taikyti:

1. Portugalijoje:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – faktui, sąlygojančiam jų atsiradimą, įvykusiam metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems mokesčiams – apmokestinant pajamas, susidarančias fiskaliniais metais, prasidedančiais metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

2. Lietuvoje:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis
NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų, einančių po trejų metų nuo Sutarties įsigaliojimo dienos, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma:

1. Portugalijoje:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – faktui, sąlygojančiam jų atsiradimą, įvykusiam metų, einančių iškart po tos dienos, kurią minėtame pranešime apie nutraukimą nurodytas laikotarpis pasibaigia, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems mokesčiams – apmokestinant pajamas, susidarančias fiskaliniais metais, prasidedančiais metų, einančių iškart po tos dienos, kurią minėtame pranešime apie nutraukimą nurodytas laikotarpis pasibaigia, sausio pirmą dieną arba po jos.

2. Lietuvoje:

a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) kitiems pajamų mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais 2002 m. vasario 14 d. Lisabonoje lietuvių, portugalų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS VARDU

PROTOKOLAS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos ir Portugalijos Respublikos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir pajamų mokesčių slėpimo prevencijos, toliau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis.

Dėl 2 straipsnio 2 dalies

Susitarta, kad mokesčiai nuo įmonių mokamų darbo užmokesčio ir algų bendrųjų sumų taip pat laikomi pajamų mokesčiais, tačiau socialinio draudimo mokesčiai ar kitos panašios rinkliavos pajamų mokesčiais nelaikomi.

Dėl 4 straipsnio 3 dalies

1. Susitarta, kad tol, kol nėra pasiektas susitarimas tarp kompetentingų asmenų, toks asmuo negali reikalauti jokių šioje Sutartyje nustatytų lengvatų. Pasiektas susitarimas įgyvendinamas pagal 26 straipsnio nuostatas.

2. Susitarta, kad 3 dalies nuostatos taikomos tol, kol faktiško vadovavimo vietos kriterijus netaikomas pagal Lietuvos vidaus teisės aktus nustatant rezidavimą. Jei Lietuva įtvirtina tokį kriterijų, Lietuvos kompetentingi asmenys nedelsdami informuoja apie tokio kriterijaus įtvirtinimą Portugalijos kompetentingus asmenis, ir kaip galima greičiau nuo kompetentingų asmenų nustatytos dienos vietoj 3 dalies nuostatų taikomos šios nuostatos:

„3. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje yra jo faktiško vadovavimo vieta.“

Dėl 6 straipsnio

1. Susitarta, kad šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos pajamoms iš kilnojamojo turto arba iš paslaugų, susijusių su nekilnojamojo turto naudojimu, kurios pagal Susitariančiosios Valstybės, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra, mokesčių įstatymus yra sulyginamos su pajamomis iš nekilnojamojo turto.

2. Dėl šio straipsnio 3 dalies Susitariančiosios Valstybės susitaria, kad visos pajamos ir turto vertės padidėjimo pajamos, susidarančios perleidžiant Susitariančiojoje Valstybėje esantį nekilnojamąjį turtą, gali būti apmokestinamos toje Valstybėje remiantis šios Sutarties 13 straipsniu.

Dėl 7 straipsnio 3 dalies

Šio straipsnio 3 dalyje ir nepakeičiant jo bendrojo principo, terminas „su nuolatine buveine susijusios išlaidos“ reiškia tas atimamas išlaidas, kurios tiesiogiai susijusios su nuolatinės buveinės ūkine-komercine veikla.

Dėl 10 straipsnio

Šio straipsnio 3 dalyje terminas „dividendai“ taip pat apima pelną, priskiriamą pagal susitarimą dėl dalyvavimo pelne (Portugalijoje – associaēćo em participaēćo).

Dėl 13 straipsnio 3 dalies

Susitarta, kad šio straipsnio 3 dalies nuostatos taikomos tik turto vertės padidėjimo pajamoms, kurias gauna įmonė, naudojanti laivus ir orlaivius tarptautiniam gabenimui.

Dėl 26 straipsnio 3 dalies

Susitarta, kad 3 dalis neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiosios Valstybės kompetentingus asmenis panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

Dėl 28 straipsnio

Susitarta, kad „Sutarties bendrųjų principų pažeidimas“ gali apimti situaciją, kai pagal šią Sutartį Susitariančioji Valstybė suteikia lengvatas toje Valstybėje susidarančiai pajamų rūšiai, kuri nėra apmokestinama kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba apmokestinama daug mažesniu mokesčio tarifu negu tas mokesčio tarifas, kuris paprastai taikomas toje kitoje Valstybėje.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Sudaryta dviem egzemplioriais 2002 m. vasario 14 d. Lisabonoje lietuvių, portugalų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU PORTUGALIJOS RESPUBLIKOS VARDU

_____